

De Evangelieprediking aan alle volken

Preek over Lukas 24:47

Zingen: Ps. 119 : 53

Lezen: Lukas 24: 36-53

Zingen: Ps. 72 : 1, 6

Zingen: Ps. 130 : 2

Zingen: Ps. 117

U vindt de tekst voor de prediking in Lukas 24 vers 47. Daar lezen we:

En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.

Het thema van de prediking is: ‘De Evangelieprediking aan alle volken’. We letten daarbij op drie gedachten:

1. De volmacht van die prediking;
2. De inhoud van die prediking;
3. Het adres van die prediking.

1. De volmacht van die prediking

In onze eerste gedachte letten we dus op de volmacht van die prediking. Het is Christus Zelf, Die de opdracht gegeven heeft om het Evangelie te prediken aan alle volken. Dat is de grote inhoud van de zendingsopdracht. Christus heeft het allereerst bevolen aan Zijn discipelen, maar in hen ook aan de kerk der eeuwen tot de jongste dag toe. Nog steeds zijn er gebieden op deze aarde waar het Woord nog niet geweest is. Maar nog nooit heeft het zendingswerk zo'n vlucht genomen als in onze tijd. Zien we daarin niet de voetstappen van de komende Christus? Als het getal der verlostten is bereikt, dan zullen de hemelen scheuren en zal Christus wederkomen met de wolken. Als de laatste van de uitverkorenen uit de volken is toegebracht zal

het einde zijn. Zendingswerk is geen liefhebberij van mensen, maar het is de opdracht van Christus. Het is ook Christus Zelf Die garant staat voor de vruchten op het zendingswerk tot aan de einden van de aarde.

Na Zijn opstanding is Christus verschenen met vele gewisse kentekeenen. Hij gaf Zijn discipelen onderwijs. Wat waren zij blind; wat begrepen zij weinig van het Borgwerk van Christus. In ons tekstgedeelte onderwijst Christus hen in de betekenis van Zijn Middelaarswerk. Zo lezen we in het voorafgaande aan onze tekst: 'Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden. En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage.' Christus heeft hun verstand geopend. Het licht is hen opgegaan waardoor het hen duidelijk werd waarom Hij de dood moest sterven. Ze hebben verstaan dat in Zijn dood het leven te vinden is voor doodschuldige mensen. Christus is de Middelaar van verzoening met God. Hoe? In een weg van betaling van schuld, want Gods heilig recht eist betaling. Gods kinderen krijgen te doen met Gods heilig recht. Dat recht is hen lief geworden. Zij zouden nooit zalig (dat is: voor eeuwig gelukkig) kunnen zijn, als zij zouden weten dat door hun zaligheid Gods recht tekort komt. Zo krijgt Gods Kerk onderwijs in Zijn vernedering en in Zijn verhoging.

Kort voor Zijn hemelvaart heeft Christus Zijn discipelen onderwijs gegeven met betrekking tot hun werk. Ze kregen de opdracht de wereld in te trekken om het Evangelie te verkondigen. Dat brengt ons bij onze tekst: 'En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.' In de veertig dagen tussen Pasen en Hemelvaart heeft Christus hen voorbereid op hun toekomstige taak. Het moet ons opvallen dat Lukas in dit hoofdstuk begint bij de opstanding en eindigt bij de hemelvaart. Zo vat hij in enkele trekken de bijzondere betekenis van die veertig dagen in het licht. Het gaat in deze periode om onderwijs in de betekenis van het Middelaarswerk en het toerusten tot de arbeid die wacht. Het volbrachte werk van Christus en de prediking worden op deze manier nauw aan elkaar verbonden.

Het gaat hier dus over de prediking, de toekomstige taak van de discipelen. Christus heeft tot hen gezegd: 'Predikt het Evangelie allen creaturen' (Markus 16:15b). Dat wil zeggen aan alle schepselen. Zo zijn ze uitgegaan. Als Evangeliepredikers. Iedereen moet het weten. Iedereen moet het horen.

Het woord prediking doet ons denken aan een heraut die de boodschap van de koning proclameert. In de oudheid trokken herauten het land door om koninklijke proclamaties bekend te maken. Of de bevolking er nieuwsgierig naar was of niet, of men het ermee eens was of niet, dat deed niet ter zake. Een heraut had namens de koning zijn boodschap maar te brengen. Iedereen wist dat achter de boodschap het gezag van de koning zelf stond.

De prediking is een koninklijke proclamatie. Een boodschap van het hemelhof. 'Hetzij dat zij horen zullen, of hetzij dat zij het laten zullen' (Ezechiël 2:7). Het Evangelie moet gepredikt worden. Hoe die boodschap ook ontvangen wordt. Wat een geweldige opdracht. In gebrekkige mensenwoorden klinkt de boodschap van het hemelhof. Beseffen we dat als we onder het Woord zitten? De Heere komt tot ons met Zijn Woord. Hij buigt Zich zo laag neer. Daarom mogen wij de boodschap niet vrijblijvend naast ons neerleggen. De prediking wil geloofd worden. Als we alleen een dominee hebben gehoord, maar nooit de Heere Zelf, dan hebben we nooit begrepen wat de prediking inhoudt. Besef toch hoe groot het wonder is dat de Heere door middel van de prediking van het Woord ons aanspreekt. Vermanend en bestraffend, roepend en nodigend. Nooit zullen we de Heere kunnen beschuldigen. Onder de prediking te leven en dan toch verloren gaan, dat zal verschrikkelijk zijn. Laat u toch zeggen!

Wat is nu de volmacht van die prediking? Let dan op die woorden: 'in Zijn Naam'. Dat wil zeggen: in Christus' opdracht. Hijzelf staat er achter. Niemand neemt van zichzelf die eer aan, als hij er niet wettig toe geroepen is. Dat geldt in Nederland, in Israël, in het zendingswerk. De Heere roept tot die arbeid. Hij maakt ook bekwaam tot die arbeid.

Er staat: 'in Zijn Naam'. De prediking is een boodschap namens de drie-enige God. We kunnen ook lezen: 'in Zijn kracht'. Daarom heeft de prediking in die Naam altijd haar uitwerking; daar gaat kracht

vanuit. De Heere Zelf staat er achter in Zijn Goddelijke kracht. Hebt u onder de prediking weleens mogen ervaren dat de Heere Zelf in het midden was? Onvergetelijke kerkdiensten! Wanneer de prediking geladen is met de kracht van de Heilige Geest, dan gebeuren er wonderen. Ezechiël kreeg een wonderlijke opdracht toen hij moest prediken tot dorre doodsbeenderen: skeletten waarin geen leven was. Maar het wonder gebeurde: 'Doden zullen horen de stem van de Zoon van God, en die ze gehoord hebben, zullen leven.' Gods knechten krijgen de opdracht het Woord te prediken tot doden, opdat zij zouden leven. Zij hebben te prediken aan blinden, opdat zij zouden zien, aan doven, opdat zij zouden horen. Tot mensen die zich niet kunnen bekeren, klinkt het: 'Bekeert u!' Voor ons verduisterd verstand lijkt dat alles dwaasheid, maar de dwaasheid der prediking is een kracht Gods. Hoe kan dat? Wel, het is een prediking in Zijn Naam. Dat alles geldt ook op zendingsvelden en op evangelisatieposten. Ook daar gebruikt de Heere de prediking om grote dingen te werken.

Is dat in uw leven al gebeurd? Kent u heel persoonlijk de kracht van het Woord? Dan hebt u uzelf leren kennen als een dove, een blinde, een onverbeterlijke zondaar. Maar wat een wonder als het Woord u overwint. Dan mag u hoogst persoonlijk ondervinden dat het Woord vervuld is met de volmacht Gods, dat de Heere Zelf achter de prediking staat.

Hoe gaat u 's zondags of door de week naar de kerk? Hoe gaat u weer naar huis? Waarover wordt gesproken in onze gezinnen? Bedenk toch hoe groot het gewicht van de prediking is. Het is een boodschap in Zijn Naam.

Kinderen van God, als straks in de heerlijkheid al die preken terugkomen, dan zult u zich eeuwig verwonderen over het wonder van de kracht van Gods Woord. En als we iets van dat wonder leren verstaan, gunnen we het ook aan onze naaste. Ik denk aan dat vroegere oorlogshoofd op Papoea. Hij wees naar de andere kant van een hooggebergte, waar het Woord nog nooit gebracht was, en smeekte ons om ook op andere plaatsen op Papoea het Evangelie te brengen. Als het Woord u overwint, dan gunt u de satan niet één zondaar, maar dan gunt u ze allemaal aan de Heere.

2. De inhoud van die prediking

Nadat we stilstonden bij de volmacht van die prediking, willen we nu in onze tweede gedachte stilstaan bij de inhoud van die prediking. De prediking van het Evangelie is een prediking met een rijke inhoud. Waarom? Omdat het de prediking is van vrije genade, de prediking van het volbrachte werk van Christus, de prediking van het toepassende werk van de Heilige Geest. Het is de prediking van bekering en vergeving der zonden. Gods knechten hebben geen politieke prediking te brengen, waarin het gaat om vernieuwing van de maatschappij. Nee, het gaat om bekering en vergeving der zonden. We lezen dat in onze tekst: 'En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden.'

Wat is bekering? Het kan gezegd worden in drie woorden: inkeer, afkeer en wederkeer.

Bekering is dat we tot inkeer komen, dat wil zeggen: tot onszelf komen. Dan gaan we verstaan dat er aan onze kant alleen maar schuld is. Juist in dat licht wordt het wonder van Gods genade zo onuitsprekelijk groot.

Bekering wil ook zeggen, dat we ons afkeren van de zonde en wederkeren tot God. Het woord in het Grieks wijst op een omkering in onze gedachten. Dus bekering is geen zaak aan de buitenkant van ons leven. Van binnen moet het veranderen, vernieuwd worden. Dan komt het vanzelf aan de buitenkant openbaar. Als gevallen zondaren hebben we zulke verkeerde gedachten over God, over onszelf, over de weg om zalig te worden. Maar het Woord maakt ons Gods gedachten bekend en veroordeelt onze gedachten. Bekering houdt in dat we onze gedachten, gevoelens en meningen laten varen, vanuit God leren denken en Hem hartelijk toevallen.

Kan dat? Van onszelf nooit. Kohlbrugge zegt ergens: 'Wij moeten allereerst bekeerd worden van de ijdele waan, dat we onszelf kunnen bekeren.' We zouden het zelf willen doen, onszelf een opknopbeurt willen geven. Ook na ontvangen genade kunnen we het weer zo op een verkeerde plaats zoeken. Dan zeggen we: 'Heere, heb maar geduld, dan zal ik u alles betalen.' Maar dan beseffen we niet dat we het op onze eigen manier willen doen. Naar onze maatstaven. In de pre-

diking van het Evangelie, in de prediking van Gods gedachten, wordt echter al het onze radicaal veroordeeld.

Maar nu wordt ons ook gepredikt dat er een Heilige Geest is, Die werkt met een onweerstaanbare kracht, Die het verduisterde verstand verlicht, de wil ombuigt en het hart vernieuwt. Dan leren we door die Geest aan God en vanuit God denken. Dan krijgen we zulke hoge en grote gedachten van God.

Gods kinderen moeten al meer leren vanuit God te denken. Het wil wat zeggen om goed van God te denken; hoge en grote gedachten van God te ontvangen. Het wil wat zeggen om goed van God te denken als Hij u verstoten moet vanwege uw zonden. Weet u wat bekering is? Goed van God denken in de nacht, onder het kruis, in tegenwoord. Dan gaat het leven in uw hart: 'Al zou God mij voor eeuwig wegdoen van voor Zijn Aangezicht, al zou Hij mij voor altijd vergeten, dan zou ik nog zeggen dat God goed is.'

Wie goede gedachten van God heeft, krijgt lage gedachten van zichzelf en leert zichzelf veroordelen vanwege zijn zonden. Wie nooit goed van God heeft leren denken, weet niet wat het is zichzelf te verfoeien in stof en as. Als we onszelf leren zien in het licht van de hoogte en goedheid Gods, dan is dat zo ontdekkend, zo zielsvernederend. Dan worden de deugden Gods op uw hart gebonden, zodanig dat er aan uw kant alleen maar schuld overblijft.

Wat is dus bekering? We maken het soms zo moeilijk, maar het is zo eenvoudig. Bekering is goed van God denken en slecht van uzelf denken. In het woord bekering ligt opgesloten het woord berouw. Bekering is onlosmakelijk verbonden met kennis van onze zonde en ellende en een hartelijk berouw daarover. Dan zeggen Gods kinderen dat de tranen van het berouw over de zonde zo innig en hartelijk zijn, dat zij niet zouden willen ruilen met heel de wereld. Die tranen drijven hen immers uit naar de Zaligmaker. 'Want de droefheid naar God, werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid.'

Weet u wat ik u mag verkondigen? De mogelijkheid van bekering. Van nature zijn we onbekeerd. Zonder bekering is het verloren, voor eeuwig verloren.

Maar hoe zal ik ooit tot God bekeerd, met God verzoend worden? Bedenk toch, dat u gepredikt wordt de mogelijkheid van bekering.

Wat bij de mensen onmogelijk is, dat is mogelijk bij God. En het is niet slechts mogelijk; de Heere eist bekering. Die eis moet gepredikt worden, zowel in Nederland als op de zendingsvelden. Bekeert u, bekeert u, waarom zou u verloren gaan, waarom zou u sterven? Het zal zo verschrikkelijk zijn om geleefd te hebben onder de roepstemmen van Gods Woord en de boodschap van zonde en genade, zonder dat dit ons ooit op de knieën bracht. Wat vreselijk als u nooit een zondaar geworden bent. Als u nooit met smeking en geweën naar de troon van genade bent gevluht. Als we verloren gaan terwijl wij geleefd hebben onder de prediking van het Evangelie, dan zal het oordeel vreselijk zijn. O, durft u, kunt u zo verder? Als deze dag eens de laatste van uw leven zou zijn, wat dan? Buiten Christus is het voor eeuwig verloren.

Weet u wat zo'n groot wonder is? Dat de Heere Zelf wil geven wat Hij eist. Dat is nu genade. Daarom kan het. Dat gaat dwars tegen de hoogmoedige mens in, waar hij ook woont op deze wereld. Onder alle mensen moet daarom gepredikt worden de noodzaak en de mogelijkheid van zalig worden uit vrije genade. Het is een les om te sterven aan al onze eigen werken en te zakken en te zinken op de genade Gods alleen, om de verdiensten van Jezus Christus. Denk in dit verband aan het gebed van Augustinus: 'Heere, geef wat U eist, dan zal ik U geven wat U eist.'

Wat wil de Heere geven? Bekering en vergeving der zonden. Letterlijk staat er eigenlijk: bekering tot vergeving der zonden. Bekering is de weg tot vergeving. Bekering en vergeving zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Hoe kom ik aan die vergeving? In de weg van bekering.

Wat houdt dit in? De apostel Johannes zegt het in 1 Johannes 1 vers 9: 'Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve.' Dat is de weg van bekering tot vergeving. Zonder bekering is er geen vergeving.

Samenvattend: als u vraagt wat de weg der bekering is, dan is het antwoord: Uw zonden kennen en bewenen, uw zonden belijden, eerlijk voor God komen. Dan kunt u geen kwaad meer van God denken, maar zoveel temeer van uzelf.

We willen onszelf zo graag beter voordoen dan we zijn. We moeten

ophouden een goed mens te willen zijn. We moeten worden wie we zijn, komen zoals we zijn. Komen met uw armoede, met uw verlorenheid, met uw schuld en uw schande. Zolang we onszelf willen opknappen, zullen we nooit tot vergeving komen. Worden wie we zijn, dat is de les, en steeds opnieuw en al meer de les. In het stuk van de ontdekking aan de zonde komt een mens nooit klaar. Het is zo nodig dat we afgesneden worden van onze werken, van onze eigengerechtigheid, van ons gevoelige leven als we daarop steunen. Wat blijft er dan over? Niet anders dan een schuldige zondaar, een goddeloos en geen vroom mens.

Ziet u uit naar de vergeving van uw zonden? Kom maar voor de dag zo schuldig en rechteloos als u bent. Roep maar met de tollenaar: 'O God, wees mij, zondaar, genadig.' Hij sloeg zichzelf op zijn borst, want daar voelde hij de pijn vanwege zijn zonden. Hij durfde niet omhoog te zien, want daar woonde de God tegen Wie hij gezondigd had. Er bleef maar één ding over: 'O God, wees mij, zondaar, genadig.' Hij kende zichzelf als zondaar, niet anders dan zondaar en zo bleef niet anders over dan enkel en alleen vrije genade.

Onze tekst spreekt over 'vergeving der zonden'. Wat is vergeving? Vergeving is dat God de zonden van ons afneemt en legt op de schouders van Christus. Vergeving is niet dat God de zonden door de vingers ziet. Het is de overdracht van de schuld.

Denk maar aan de zondebok in de woestijn. De zonden van het volk werden geladen op een bok, die de Godverlatenheid van de woestijn werd ingejaagd. Christus is afgedaald in de absolute en helse Godverlatenheid van Golgotha: 'Ik voor u. Ik in uw plaats. Ik met uw schuld.' U wordt gepredikt dat er vergeving der zonden is in Zijn Naam. De prediking van het Evangelie is de prediking van de Persoon van Christus en Zijn werk. Vergeving is enkel genade, alleen om Christus' wil. Eeuwig wonder als een zondaar leert stamelen: 'Mijn dierbare Zaligmaker, Mijn Bloedbruidegom, mijn Goël en mijn Losser.'

Bij vergeving kunnen we denken aan een moeder, die het bedroefde kind troost en zegt: 'Alles is vergeven, mijn kind!' Dan durft dat kind moeder weer in de ogen te zien. Het kind leest in de ogen van moeder dat ze niet meer boos is. De tollenaar durfde niet omhoog te zien,

want daar was die God tegen Wie hij gezondigd had. Wat een wonder als zo'n zondaar zien mag in de ogen van een verzoend God en Vader. Dan zegt de Heere als het ware: 'Het is goed, mijn kind.' Bent u weleens jaloers op mensen die dit kennen? Is het voor u zo onmogelijk geworden? Wanhoop maar aan uzelf, maar niet aan God, Die Zichzelf gegeven heeft in Christus Jezus.

Het mag verkondigd worden dat er vergeving is voor de grootste zondaar. De voldoening door het bloed van Christus is het hart van de prediking. De zaligheid ligt in Christus, niet in de mens. Alles ligt in het bloed van Golgotha. Het Evangelie wijst u heen naar dat bloed. Het bloed predikt dat de toegang naar Gods genadetroom open staat en dat niemand te slecht is of teveel gezondigd heeft. Als dat bloed gestreken wordt op de deurposten van uw hart en leven, ziet God u zo rein alsof u nooit zonde had gedaan.

Gaat u gebukt onder de last van uw zonden? Ziet u uit naar vergeving? U wordt gepredikt vergeving der zonden om Christus' wil. Vreest u dat u teveel gezondigd hebt? Twijfel toch niet aan Zijn gewilligheid en aan Zijn algenoegzaamheid.

Meent u dat Christus' hart niet wijd genoeg is om u daarin op te nemen? Ontbreekt er dan iets aan Zijn nodiging? Of wilt u een andere Zaligmaker? Bij Christus is alles te vinden wat u nodig hebt voor tijd en eeuwigheid.

Gelooft u, dat Zijn gewilligheid niet genoeg is om al uw zonden weg te nemen? Denk eens aan die melaatse, die met de vuilheid van zijn melaatsheid tot Jezus vluchtte. Wat kreeg hij te horen? 'Ik wil, word gereinigd.' Twijfel toch niet aan de gewilligheid van Christus.

Misschien denkt u wel eens: Was Jezus maar zo gewillig als ik! Als u dat denkt, heeft u er nog niets van begrepen. Hoe groot is onze onwil, omdat we geen zondaar willen zijn. Maar hoe groot is Zijn gewilligheid. Jezus is een gewillige Borg, gewillig om de grootste der zondaren aan te nemen.

Gelukkig wie alle gronden buiten Christus kwijtraakt, wie ophoudt met redeneren, wie als een goddeloze leert zinken en zakken op Jezus alleen. U moet het weten hier in Nederland, maar ook alle mensen op de zendingsvelden. Ja, onder alle volken op deze wereld moet in Zijn Naam worden gepredikt vergeving der zonden. Tot Wie zult u dan anders heengaan?

Zingen: Psalm 130:2

Zo Gij in 't recht wilt treden,
o HEER', en gadeslaan
onz' ongerechtigheden,
ach, wie zal dan bestaan?
Maar neen, daar is vergeving
altijd bij U geweest.
Dies wordt Gij, HEER', met beving,
recht kinderlijk gevreesd.

3. Het adres van die prediking

Het gaat dus over de Evangelieprediking aan alle volken. We stonden stil bij de volmacht en de inhoud van die prediking. We willen nu in het derde punt stilstaan bij het adres van die prediking. De prediking heeft een adres. Onze tekst eindigt daarmee: '... onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.' Wat een ruim arbeidsveld. Bekering en vergeving der zonden moet gepredikt worden aan alle volken.

Christus heeft door Zijn volbrachte Middelaarswerk de muur des afscheidseis doorbroken, dat wil zeggen de muur die scheiding maakte tussen de Joden en de heidenen. Door Zijn offer is er voor zowel heidenen als Joden één toegang door de Geest tot de Vader. Dat heil mag en moet overal verkondigd worden. Onder alle volken, want de Heere sluit geen volk uit. De Heere maakt geen onderscheid, want alle volken hebben hetzelfde nodig. Hij zoekt ook niet de beste volken uit, nee, er wordt gesproken over alle volken. Zonder onderscheid en zonder beperking. Daar hebt u de zendingsopdracht. Die arbeid zal niet tevergeefs zijn, want 'waar men ooit de wildste volken vond, zal God ontvangen, aanbedding, eer en dank'bre lofgezangen'. Onder alle volken. Dat zijn de heidenen veraf en dichtbij. Onder allerlei soort van mensen moet de boodschap gebracht worden. Onder mensen die de Heere niet kennen, maar andere goden dienen. Onder mensen die hun nood en schuld niet voelen, omdat ze Gods wet niet hoorden. Onder mensen die van de Heere niets willen weten, of van hun nood en schuld. En ook onder mensen die het al zo vaak hebben gehoord. Christus maakt geen onderscheid. Ieder moet het horen,

ieder moet het weten, dat er bekering en vergeving is in Zijn Naam. Wat een ruimte. Ruimer kan het niet. De kracht van het volbrachte werk van de Zaligmaker is zo onuitsprekelijk groot, dat er in Zijn bloed vergeving en genade is voor heel de wereld, al waren er duizend werelden. Het bloed van Christus reinigt van alle zonden.

Het wonder wordt nog groter als we lezen: ‘Beginnende van Jeruzalem.’ De Evangelieboodschap moet klinken onder alle volken, maar het moet beginnen in Jeruzalem. Onbegrijpelijk wonder. Jeruzalem had Christus verworpen en veracht. In Jeruzalem stond het kruis van Golgotha. In Jeruzalem werd Christus behandeld als de grootste van de zondaren. In Jeruzalem kwamen de discipelen samen achter gesloten deuren uit vrees voor de Joden. Toch zegt Christus: ‘Daar moeten jullie beginnen. Heb jezelf er maar voor over.’ De Schrift moet vervuld worden als er staat: ‘Uit Sion zal de Wet uitgaan en des HEEREN woord uit Jeruzalem.’

De discipelen moesten beginnen in Jeruzalem. Dat wil zeggen in de stad waar de eeuwen door de profeten gepredikt hebben. Maar Jeruzalem hoorde niet, heeft het Woord Gods verworpen. Van Jeruzalem heeft Christus gezegd: ‘Gij die de profeten doodt en stenigt die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeen vergaderen ... en gijlieden hebt niet gewild.’ Toch geeft de Heere het niet op. Het Woord moet klinken onder Jood en heiden.

Zendingswerk is een taak voor de kerk, maar evenzeer ook de arbeid onder Israël. Zendingswerk heeft een biddende gemeente nodig, maar het werk in Israël niet minder. Toen Jezus vanaf de Olijfberg de stad zag liggen, weende Hij over die stad, die Hem verworpen heeft. Kennen wij het wenen over Israël? Dan heeft Israël een plaats in uw gebeden. Heeft de heidenwereld ook een plaats in uw gebed? En hoe is het met u? Hoe vaak is Christus u verkondigd? Bent u nog onbekeerd, altijd nog zonder God en Christus? O, Christus geeft het niet op. Zoals Hij weende over Jeruzalem, zo weent Hij ook over u. Kunnen de tranen van een wenende Jezus uw hart niet doen smelten? De Heere laat nog de boodschap van Wet en Evangelie, van zonde en genade u verkondigen. Moet Hij nog meer doen dan Hij gedaan heeft? Als u onbekeerd sterft, zult u nooit kunnen zeggen dat Christus u niet geroepen heeft en dat u niet wist van die ene Naam,

gegeven tot zaligheid. Laten de tranen van een wenende Jezus uw hart dan doen smelten. Het zal wat zijn om voor eeuwig verloren te gaan, als we geweten hebben van die enige Naam tot zaligheid. Dat zal een hel in de hel betekenen. Want aan onze kant zal geen enkele verontschuldiging overblijven. Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet, maar laat u leiden.

De discipelen moesten beginnen in Jeruzalem. Daar zou het niet zo lang meer mogelijk zijn om te prediken. Enkele tientallen jaren later hebben de Romeinen stad en tempel verbrand en is er veel bloed gevloeid. Het licht in Jeruzalem is uitgedoofd.

Toch is God doorgegaan met Zijn werk onder het volk van de Joden. De Heere heeft Jeruzalem niet afgeschreven. Denkt u eens in: beginnen in Jeruzalem, waar de tegenstand het grootst is. Dat is nu ontferming die van één kant komt. Christus moet gepredikt worden aan mensen die Hem niet willen.

Zalig worden is en blijft altijd weer een wonder. Dat moet gepredikt worden aan de hardste van hart, aan de diepst gezonkene, die zegt dat het van hem of haar niet hoeft, dat het zijn of haar tijd wel zal duren. Wellicht denkt u diep in uw hart dat met de dood alles voorbij is, dat er geen eeuwigheid is, geen hiernamaals. Nog mag het Evangelie van Christus ook aan u gepredikt worden. Gepredikt aan de meest verharde zondaren, aan mensen die niet meer hebben dan het hier en het nu, aan mensen die zeggen dat zij geen zin hebben in de dienst van God, die zelfs niet geloven dat er een God is. De Heere buigt Zich zo laag neer, dat Hij ook u ernstig roept door middel van deze preek. Dat is Gods nederbuigende goedheid. Laat u toch leiden. Bunyan zegt ergens dat de discipelen moesten beginnen in Jeruzalem, omdat daar de grootse zondaars woonden. Niemand van u heeft reden om te zeggen dat u teveel gezondigd hebt. Haast u toch omwille van uw behoud. Het zal spoedig te laat zijn. Immers, de dood wenkt ieder uur. Of weet u niet hoe u komen moet aan de voeten des Heeren? Buig dan uw knieën en smee het: 'Heere wil mij, onverbeterlijke zondaar, tot U trekken. Dan zal ik komen.'

Waar de grootste zondaars wonen, wil God beginnen. Wat een Evangelie! De Heere laat het verkondigen aan ieder die het hoort, aan alle volken. Vrijmoedig mogen we zeggen: Dan wordt ook u niet buiten-

gesloten, hoe uw leven dan ook is. Ieders naam wordt hier genoemd. De Heere sluit niemand uit in dit Evangelie. U sluit uzelf uit door uw ongelooft en de hardigheid van uw hart. Zelfs de grootste zondaar wordt verkondigd, dat er in Christus vergeving en verzoening mogelijk is.

Zijn er onder ons die hun hemelhoge schuld zien en die vrezen tot de Heere te komen? Weet dan dat de allergrootste zondaars bij Hem welkom zijn en er geen zondaar teveel gezondigd heeft. Want het bloed van Christus reinigt van alle zonden. Nog nooit heeft Hij iemand buitengesloten die tot Hem kwam met smeking en geweent. Het kan nog, ook voor u.

Gemeente, zo komt de boodschap tot u vanuit het Woord des Heeren: 'En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.'

In Zijn Naam. Dat wil zeggen dat de Heere Zelf er voor 100 procent achter staat.

Is dat niet te ruim? Matthew Henry zegt ervan: 'Niemand is buitengesloten dan alleen, die door ongelooft hun eigen deur toegrendelen.' Calvijn, de reformator van Genève, zegt: 'De deur der zaligheid staat voor allen open en niets verhindert ons in te gaan, dan ons eigen ongelooft.' Nooit zult u God kunnen beschuldigen, want verloren gaan is niet anders dan eigen schuld.

Voor Gods kinderen uit Jodendom en heidendom wordt het wonder van Gods nederbuigende goedheid en ontferming heel groot. Het is zo'n wonder dat de Heere in Christus Zich neerbuigt over verloren mensenkinderen, dat God in Christus naar hen omzag. 'Waarom was het op mij gemunt, daar zovelen gaan verloren?' Zij hebben vanuit zichzelf niet naar God gevraagd, maar de Heere heeft naar hen gevraagd. Dat is het eenzijdige van Gods genadig ontfermen in de Zoon van Zijn liefde. De Heere heeft ze allen aan Christus gegeven als het loon op Zijn Middelaarsarbeid. Dan zegt Jezus: 'Ik voor u, Ik in uw plaats in Gods heilig gericht, opdat u eeuwig zou leven.'

Zalig worden is alleen Gods werk in en door Jezus Christus. Zijn Naam zal eeuwig de eer ontvangen van allen die de Heere heeft overwonnen door Zijn genade. Dat werk gaat nog door, tot aan de einden van de aarde. En ook onder u!

Wat hebt u ermee gedaan? Wat betekent Christus voor u? Is het uw nood, dat u Hem niet kent? Hij wordt u nog gepredikt. De deur van de Ark staat nu nog open. Maar als God sluit, dan zal niemand kunnen openen. Wat verhindert u te vluchten tot die Ark? Haast u en spoed u om uws levenswil.

Amen.